

حزب کمونیست ایران (مارکسیست-لنینیست-مائونیست) در اردیبهشت ۱۳۸۰ (اول ماه مه ۲۰۰۱)، در تداوم و تکامل اتحادیه کمونیست‌های ایران (سربداران) تشکیل شد. اتحادیه کمونیست‌ها، خود، در سال ۱۳۵۵ در خارج از کشور توسط عده‌ای از کمونیست‌های جوان ایرانی تاسیس شد. این سازمان در سال ۱۳۶۰ قیام سربداران آمل را با هدف سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی ایران رهبری کرد. در سال ۱۳۶۱ تشکیلات سراسری آن در نتیجه‌ی یورش امنیتی و نظامی جمهوری اسلامی ضربه‌ای مهلک خورد و رهبران و کادرهای اصلی‌اش دستگیر و اعدام شدند. اما بازماندگان اتحادیه کمونیست‌ها به بازسازی آن پرداختند و در سال ۱۳۸۰ حزب کمونیست ایران (م.ل.م) را تاسیس کردند.

حزب کمونیست ایران (م.ل.م)، حزبی سیاسی برای رهبری پرولتاریا و توده‌های مردم در جهت انجام انقلاب سوسیالیستی در ایران است. این حزب، حزبی انترناسیونالیست است که رهبری انقلاب سوسیالیستی در ایران را بخشی از وظیفه‌ی انترناسیونالیستی خود در پیش برد فرآیند یگانه‌ی انقلاب جهانی می‌داند.

با استقرار جامعه‌ی سوسیالیستی که نظام سیاسی آن بیان اراده اکثریت مردم خواهد بود، دولتی کاملاً متفاوت از کلیه‌ی دولت‌های حاکم بر جهان ایجاد می‌شود که بر مبنای اصول و قوانینی روشن در مقابل مردم جوابگو خواهد بود. در این جامعه، نظام اقتصادی، برای تامین نیازهای مادی مردم و نه برای سود شکل خواهد گرفت. بر خلاف نظام اقتصادی سرمایه داری، مالکیت خصوصی ابزار تولید معاش و نیازهای اساسی جامعه، مقدس نبوده و اجتماعی خواهد شد. هدف جامعه محو کلیه‌ی شکل‌های بهره‌کشی انسان از انسان و از بین بردن کلیه‌ی تمایزات اجتماعی خواهد بود. امتیازات اجتماعی همچون برتری مرد بر زن و یک ملت بر ملل دیگر برچیده خواهد شد و جامعه به سوی ریشه کن کردن آن‌ها حرکت خواهد کرد. آزادی بیان و نشر و آفرینش هنری حاکم بوده و به روش‌های نوین و شورانگیز شکوفا خواهند شد. بر خلاف سرمایه‌داری، اقتصاد سوسیالیستی حافظ محیط زیست بوده و آن را غنی‌تر و سالم‌تر از پیش به نسل‌های بعدی خواهد سپرد. فرهنگ و افکاری که امتیاز و سلسله مراتب اقتصادی و اجتماعی میان انسان‌ها و ملل و جنسیت‌ها و نژادها را تبلیغ و ترویج می‌کنند، از جمله دین هیچ نقشی در اداره و کارکرد جامعه آینده و نظام سیاسی و اقتصادی نخواهند داشت.

پیروزی چنین انقلابی وابسته به رهبری کمونیستی آن و همچنین آگاه و انقلابی شدن توده‌های پرولتر و دیگر ستم دیدگان و استعمارشوندگان جامعه است. از این رو حزب خود را موظف می‌داند که با صد تدبیر و هزار چاره، آگاهی در مورد این تنها راه نجات بشریت از دهشت نظام طبقاتی را به میان توده‌های مردم برده و به شکل‌های گوناگون آنان را در این راه سازمان دهد.

جامعه‌ی سوسیالیستی ما را هدف مبارزه برای دست یافتن به جهانی کمونیستی هدایت خواهد کرد. جهانی که در آن دیگر مرزی نخواهد بود. پول و مبادله‌ی کالایی از روابط میان مردم جهان رخت بر بسته و میلیاردها انسان کره زمین، نه با انگیزه‌ی بده و بستان بلکه در همکاری داوطلبانه و آگاهانه به تولید و بازتولید نیازهای مشترکشان خواهند پرداخت. به یک کلام، گرسنگی و آز، تحقیر و سرکوب، قانون و دولت و حزب، تخصیصات ملی و جنگ به تاریخ پیوسته و ماجرای آن را در اوراق کتاب‌ها خواهیم خواند.

تغییر و تحولات جدید در حزب

عزم و تصمیم حزب در انجام وظایفش به آن قدرت و انگیزه داده است تا در مقابل سرکوب‌های خونین از اهداف رهایی‌بخش و مواضع انقلابی کمونیستی خود عقب ننشیند. به آن انگیزه و توان گسستن از ایده‌ها و افکاری را داده است که دیگر صحیح نیستند و یا در گذشته نیز درست نبودند. این حزب تنها حزب انقلابی جنبش چپ است که در هر مرحله از حیات مبارزاتی‌اش طرازبندی علمی از عملکرد خود داده و شفاف و صریح به انتقاد از اشتباهاتش پرداخته است.

پسوند مارکسیست – لنینیست – مائونیست در دنباله‌ی نام حزب تأکیدی بر آن بوده است که این حزب هیچ‌یک از دستاوردهای انقلاب‌های سوسیالیستی قرن بیستم و تکامل تئوری‌های مارکسیستی توسط لنین و مائوتسه دون را حذف نکرده و بر خلاف سایر جریان‌های منتسب به جنبش کمونیستی ایران، خود را بر آن‌ها استوار کرده است.

اما، حزب کمونیست ایران (مارکسیست-لنینیست-مائونیست) به ضرورت تکامل تئوری‌های کمونیستی نیز واقف است و از سال ۱۳۸۵ تلاش کرده است تا مفاهیم پایه‌ای، الگوهای تئوریک مطرح و غالب در جنبش بین‌المللی کمونیستی را بازبینی کرده و نظر خود را در باره آنها روشن کند (به مطالب «نوسازی جنبش کمونیستی» در این سایت رجوع کنید) و در پرتو آن، برنامه و اساسنامه حزب را نیز مورد نقد و بازبینی قرار دهد. این بازبینی‌ها شامل تحلیل از ساختار اقتصادی اجتماعی ایران، خصلت و راه انقلاب ایران نیز هست. نتایج این فرآیند به تدریج در این سایت در دسترس عموم قرار خواهد گرفت.